

Dualismul Austro-Ungar și-a trăit traiul
și și-a mâncat mălaiul!

Kossuthiștii încep a mânca lui Tisza din
palmă!

Dr. Amnar.

Tipografia

Th. Steinhaussen - Următorii

(Adolf Reissenberger),

Sibiu, strada iernii Nr. 9,

primește

tot soiul

de

lucrări tipografice

BCU Cluj / Central University Library Cluj

in ori-ce culoare,

și le efectuește urgent, ieftin și corect
in cele trei limbi ale patrii.

Intrebările despre prețuri se răspund
prompt.

Editura „Hermannstädter Zeitung“

v. m. d.

„Siebenbürger Boten“

anul 119.

Editura noului calendar de casă și de părete.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fil. Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Citațiuni din autori celebrii.

Cel mai mare fabricant în materii de politică activistă, și de deficite în averea tipografii archidieceesane, am fost eu:

BCU Cluj / Central University *Telegrafului Roman.*

Sufletele ordinare caută mereu după slăbiciunile deaproapelui!

Cocoana Sfecla.

Liberalismul maghiar a dus capitala țerei la târg, și și-a aflat cumpărătorul căutat!

Rokay Iczig.

Căderea unor membrii fără simț de subordinațiune din direcțiunea Albinei a format puntea scăpării mele. Ce se va alege din Albina, asta-i treaba ei!

Cosma.

Nu-i om fără greșală, dar prin ascunderea greșelilor proprii nime, nici chiar administratorii Concordii nu-și ridică valoarea lor morală în ochii contimporanilor!

Mopperli Perduto,
acționar al Concordii.

Jalba cânilor din Ungaria cătră puterile europene.

Pont I.

Casa deputaților
 Și casa magnaților
 Din Pesta a hotărit
 Că-i reu aci negreșit
 Din motiv că turbarea
 Curmă la mulți viața
 Cât în loc se ne-mulțim
 Tot mereu ne-mpuținim.
 Și-ntrebând și iscodind
 De unde o fi venind
 Turbarea-n Ungaria
 Ca se-i ciunte cărarea,
 A aflat, o Doamne sfinte,
 Că turbarea-n nește vite
 Care sunt câni poreclite
 Să cloceșce
 Să sporesce
 Și la lume se-mpărțește.
 Și casa magnaților
 Și a deputaților,
 Pricina cum o știură
 Un paragraf zugrăviră

Prin care — se nu te miri —
 Vai, la moarte de martiri —
 Sunt osândiți bieții câni
 În timp de trei săptămâni.
 Cât după trei săptămâni
 Se nu fie-n țeară câni
 Nici de viță porodiță
 Nici de leac ori de semință.
 Că — diceau legiuitorii —
 Câinii poartă toți microbii
 L'acea nemiloasă boală
 Din care om nu se scoală
 Dac'odată l'a cuprins.
 Deci s'au pus pe din adins
 A da porunci prin cetate
 Și-n satele depărtate
 Câinii se se prăpădească
 Toți cei de viță domnească
 Ori de viță mojičiască,
 Boală se nu mai clocească
 Și-n lume se o lațească.

Pont II.

(Pudli, favoritul cățelaș al madamei Xantippe, soția ministrului președinte Xantipoiu, simte pericolul gintei sale și trimite conaționalilor sei un Convocator să se adune toți mic și mare pe ȃia de Ilie proroc la adunare de protest.)

Pudli, cel cât o pisică
 Al Xantippei frumușică
 Favorit, care de ani
 Trăia printre bogătani

Cu bucate boerești
 Și în brațe muerești
 Era purtat ca o floare
 De doamne și domnișoare;

Pudli, cel ce ani de zile
 Fu fuvorit de copile,
 Și de ele desmierdat
 Și culcat cu ele-n pat
 În plopon de mătășă
 În cea mai comoadă casă;
 Pudli, cel ce prin saloane
 Trăia numai printre doamne
 Cu prețioase bucate
 Și manieri delicate
 Căpătase prin saloane
 Dela mândrele cocoane;
 Pudli, venit dela Dnistru
 Present la domnul ministru
 Pe seama doamnei Xantippe;
 Pudli, câne brav, cuminte
 Cum aude ce croesc
 Domnii cei ce legiuesc
 Pentru neamul cel cânesc
 Se pune pe gânduri dus
 Și nimic cuiva n'a spus
 Ce clocesce-n gândul său
 Fără cugetă mereu
 Di și noapte ne-ncetat
 Colo la Xantippa-n pat,
 Ce se-nceapă, se croiască
 Neamul se și-l mântuiască
 De mult amărîta soarte,
 De prea mișeleasca moarte?!
 După multă cugetare
 Fără somn, fără mâncare
 În minte lui i-a plesnit,
 C'ar fi cu scop, negreșit,
 Se convoace adunare
 Și se facă protestare

Contra lezei cei barbabe
 Ce duce câni la pierdare.
 Cum și-a ăis a și făcut,
 Convocarea-a conceput
 Și apoi o-a tipărit
 Și-n țeară o-a împărțit
 La toți câni din cetate
 Și din sate depărtate.
 Textul convocărei scurt
 Dar lesne de priceput
 Este precum eat'aci
 Copia o poți ceti:
 „Eu Pudli, baron de Dnistru,
 Care-n casă la ministru
 Am auđit un complot
 Pentru scumpul meu norod;
 Eu, de milă și de jele
 Pentru neamurile mele
 M'am gândit, m'am resgândit
 Să-l mântuesc negreșit
 Deci îl rog și îl provoc
 Ca la Ilie proroc
 Să vină la adunare
 În capitala cea mare
 Unde ne vom sfătuí
 Și modul vom plănuí
 Cum ne-am putea mântuí
 Neamul nostru de perire?
 Deci vă rog, fie-vă-n știre
 Haidați toți cu mic cu mare
 La frățeasca consultare
 Până doară nu-i tărziu,
 Ascultați glasul meu viu
 Și haidați, haidați, haidați
 Scumpii mei și iubiți frați!

De perire se scăpăm?
 Că domnii cei mari din sfat
 Minciuna o-au ascultat
 Și părăgrafi au croit
 Ca se perim negreșit!
 Atunci un ținc se ridică
 Și tot tremurând de frică
 Și gemând și suspinând
 Începe al său cuvînt:
 „Domnilor și fraților
 Mișelul ăl de doctor
 Este un clevetitor
 Și nouă reu voitor.
 Nici o vină nu purtăm
 Că noi când și când turbăm;
 Nu, că pe noi maica fire
 Ne-a făcut plini de simțire.
 Ca mărul de sănătoși
 Cuminte și credincioși;
 Dar stăpânii, dragii mei,
 Ei ne-au făcut din buni rei,
 În ei turbarea se naște
 Apoi și pe noi ne paște!
 Deci ei trebuie se moară
 Mai întâi și-ntâia oară
 Atunci lumea va vedea
 Că în câni n'a remânea,
 Nici un microb de turbare..“
 Atunci mândra adunare
 Striga „bravo!“ se trăești
 Că adevărul vorbești!

Dar Pudli ear se ridică
 Și începe se le ȃică:
 „Fraților, nu cu lopata
 Fără aȃi cu judecata
 Se apăr drepturile
 La toate popoarele;
 Singur Sîrbii cei creștini
 Aplanează a lor pricini
 Cu plumbul, cu sabia
 Și nu cu judecata;
 Dar noi, doară suntem câni
 Nu suntem Sîrbi nici creștini
 Armele se ridicăm
 Și de rîs se ne facem!
 Deci o jalbă minunată
 Să facem la lumea toată
 În carea se arêtăm
 Că nevinovați suntem
 Apoi lumea judece
 Pe cel ce face price!“

Și congresul a primit
 Ceea ce Pudli a vorbit
 Și-a ales o comisie
 Din membrii vrednici o mie
 Memorand în fel de jalbă
 Se facă la lumea-ntreagă
 Ca lumea se judece
 Pe cel ce e cu price.

Pont IV. Jalba.

Deputații cei o mie
 Din aleasa comisie

S'au scremut, s'au sfătoșit
 Până jalba o-au cioplit

Apoi toți o-au șubșris
 Și în lume o-au trimis.
 Din jalba de cuprins rar
 A ajuns un exemplar
 Și în Sibiu la „Calic“
 Deci aci o și public:
 „Lume mare și-nțeleaptă
 Fii miloasă și fii dreaptă
 Dă nițică ascultare
 La smerita-ne rugare
 Și judecă cu simțire
 Fără pic de părtinire
 De e reu ori de e bine
 Ceea ce preste noi vine:
 A trecut de ani o mie
 Decând noi ca seminție
 Trăim în această țeară
 Ce-i ȃic patria magiară.
 Și-n acest potop de vreme
 Pururea nu ne-a fost lene
 Pe oameni a-i slugări
 Pânea a ne agonisi,
 Precum fac și ai noștri frați
 Ce-s pe aiurea-nstreinați;
 Noi oile le-am păzit,
 Noi curțile le-am grijit,
 Noi doamne am desmierdat
 Cu ele-am dormit în pat
 Și nici când nu le-am tradat
 Dacă doar s'a întemplat
 Să primească musafiri
 Cu drâgostoase simțiri
 Prin locuri tainici, ascunse,

De a lor bărbați nepătrunse!
 Și acum, din chiar senin
 Preste noi necazuri vin
 Ba ne-amenință viața
 Cât nici nu știm dimineța
 Când ne vor esecuta
 Ca pe frumoasa Draga
 Regina din Sêrbia!
 Și cine ne amenință?
 Chiar ungureasca semință
 Care-și bate pieptul tare
 Și strigă în gura mare
 Că-i de viță musulmană
 Și-i creștină și-i umană!
 Dar Ungurii-și contradic,
 Una fac și alta ȃic!
 Că Turcii — cum lumea știe —
 Ne sunt prietini din vecie
 De aceea-i ține Alah
 Le dă ciubuc și pilaf
 Ear Ungurii fără vină
 Ne-ar topi ca p'o lumină!
 Dar una c'asta n'a fi
 Pân cocoanele-or trăi,
 C'atâta s'or svêrcoli
 Pân toți ministrii-or pica
 Care vor mai cuteza
 Legi draconice a crea,
 Precum și Széll a cădut
 Că el legea o a făcut
 Contra noastră — firear fi
 De batjocura lumii!

Pont V.

Cocoanele prinzind veste	La noi în Ungaria
De asta tristă poveste	Cum trăesc în Turcia.
S'au plâns și s'au tînguit,	
Jalba multe au iscălit	Ce-a mai fi, ce n'a mai fi?
Ca legea se se revoace	Cine și mai poate ști?
Și bieteles dobitoare	Destul că chir Széll cădu
Patru pede și cuminte	Pentru legea ce făcu,
Care câni sunt poreclite	Ear câni mai trag nedejde
Și le sunt prea favorite	Că vor trăi boerește
În veci se fie cruțate	De cocoane guguliți,
În orașe și în sate,	De coconite scutiți!
Se trăiască-n libertate	<i>Dr. Zeno.</i>

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dialogul paternității.

- Băiatul ăsta al tîu e frate?
- Da!
- Curios!
- Pentru ce?
- Pentru-că nu samênă nici cu tine, nici cu nevastă-ta!
- Asta nu împoartă nimica — n-auzi tu că-mi zice tată?
- Ba auz, și asta-mi dă dovadă, că băiatul e dotat c'o minte estra-ordinară, dacă în etatea de abea doi ani cu atâta siguritate îți zice „tată“!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Hop Marcule, hop și hop!
C'a cădut frunța din plop
Și-am ajuns timpul cel bun
Din postul lui Moș Crăciun.

Acum poți juca-ndesat
Că și-n cel mai calic sat
Veți părați, veți luminări
Și veți falnice-ntemplări.

În Șomcuta cea străbună
Pentru horincă de prună
Vor să pună dascăl mare
Spre a nației luminare.

Marcule, nu-ți strica hazul,
Că puternic e vinarsul,
De nu crești
Du-te și vești

Șomcuteni cu ochii verzi
Bălbănind pe sub păreți!

Jucând tu prin Șomcuta
Nu uita a descânta

Să resune ulița
Mai aram ca trimbița:

Cine bea vinars de prună
Face lucrurile strună,
Ba face chiar și minuni
Dacă prinde gărgăuni.

Beți dar voinici la vinars
Să vă treacă de necaz
Și cine vrea se trăiască
Horinca n'o părăsască!

Că mâncarea-i fudulie
Dar drăguța de rachie
Îți dă curagiu, îți dă minte
De te duci tot înainte.

Cu capul plin de horincă
Faci dascăl din o nimică
Cum Șomcutenii făcură
Dascăl din o săcătură!

Bravo vouă Șomcuteni
Voi falnicii chioreni
Mai beți nițică palincă
Și n'aveți de nimeni frică.

Dascălul care l'ați pus
De nu l'or vrea cei de sus
Sub pretext că-i prosticel
Mai aflați unul ca el.

Dacă doar s'ar întempla
Nici pe ela se nu-l vrea:
Beți horincă îndesat
Și hai la școala de stat!

Stricați școala românească,
Domnii să se prăpădească,
Cu a lor sfaturi, cu a lor vrute,
Beți horincă pe-ntrecute!

Apoi Mărculeț de treabă
Las' pe Șomcuteni în naibă,
Că-n orașe și prin sate
Sunt lucruri mai minunate.

Dimineța-n zori de ți
Pe tot locu-i auți
Cuvîțat și guțat
Și-n oraș și pe la sat.

Și-i vedea flacări de foc
Ridicându-se pe loc,
Dar Mărcuț nu te-nfrica
Că acum așa-i treaba!

Taie porci, dar porci ca porcii
Nu de cei beți de rachiu,
Că de aceștia de-or tăia
În alt sat n'ar rămânea
Nici popă, necum mireni,
Atunciai vedea pomeni!

Fîind dar timpul ăst bun
Din postul lui Moș Crăciun
Joacă ca ți-oi da rachiu,
Dar joacă tocma-n Hălchiu!

Că-n Hălchiu lângă Braşov
Este-un popă, of, of, of!
Popa Roşca Teofil
Care-i minunat copil.

El atâta a umblat
Şi-atâta s'a frământat
Până a fost suspendat
Dascălul din al lui sat.

Şi chiar Teofil Roşca,
Dacă-şi ţinea pupêza
Mai bine i se şedea
Că el e o poamă rea.

Că nu-i popă de ispravă
Ci de ceartă şi gâlceavă
Şi-i mai place şi glăjuţa
Şi jocul şi uliţa.

La o nuntă în Crişbav
Acest popă foarte brav
Două nopţi şi două zile
Jucă cu două copile.

De jucat a jucat bine
Şi-a cântat cum se cuvine
Unui popă românesc
Un cântec fain unguresc.

Deci şi tu Mărcuţule
I-a-l de mână puiule
Mi-l învêrte, mi-l sucesce
Şi aşa îi ivesce:

„Joacă Marcul cu mutu
De bubuie pământu;

Mare vrajbă-i pe părëu
Că joc eu cu mutul meu!

„Suceşce-te Teofile
Ca mutul printre copile,
Învêrte-te, fii vioi
Ca măgarul printre oi!

„Sai Teofile în sus
Ca un pui micuţ de urs
Şi strigă cu mare fală
Eu is popă nu-s tândală!

„Că eu când m'apucă jocul
Numai de cât curăţ locul,
Scot din scoală bancele
Şi joc eu cu mândrele.

„Şi fiind om fără splină
Pot juca o săptămână
Că nu ştiu de oboseală
Că-s popă doar nu-s tândală!

„Când m'apucă dor şi jale
N'asud la deal nici la vale
Joc trei nopţi şi patru zile
Că de-aia-mi dic Teofile.

„Ştiu şi bea când lipsa cere
Să prind niţică putere
Num'un lucru nu-mi prea
[place
Dar îl fac că n'am ce face.

„Nu-mi place câdelniţa
Şi-mi face rău tămâia,

Dar trebe s'o iau a mână
Odată pe săptămână.

„Dac'ar fi cădelnița
Plină cu ce-i glăjuța
Din mână nu o aş lăsa
Nici ziua și nici noaptea.

„Și de-ar mirosi tămâia
Ca Victoria și Otilia
Eu și-n sin o aş purta,
Dar așa — bat'o bruma!

„Și dascălii de-ar cânta
Unguresce tri-la-la
De ei nu m'aș despărți
Nici la miezul nopții!

„Dar cădelnița-i cu jar,
Tămâia miroas-amar
Dascălii cântă pe nas
Și eu singur am rămas.

„Hai dar Mărcuț se fugim
C'amândoi ne potrivim;
Tu n'ai tată, eu n'am mamă,
Amândoi suntem de o samă;
Tu n'ai mamă, eu n'am tată
Hai se mai jucăm odată!

„Se jucăm până ce-i post
C'amu nu joacă cel prost
Că dacă vine Crăciunul
Mă-mbăt odată ca tunul
Și joc pe omăt desculț
Dar nu cu tine Mărcuț!“

Foicică foi de ruj
Vină, Marcule la Cluj
Și te'nvirte'ntr-un picior,
Să-mi joci, Marcule fecior.
Hop, că din Feleac aci
Flăcăii vor a veni
Cu trîmbițe și alaiū
Nația vrea să-l cinstenscă
Să-mi vadă pe Mátyás Craiū,
Cu cunună ungurească
Nația vrea să-l cinstească
Toată lumea, ca să stie
Că este prietinie
Între tînăr și bătrîn,
Între Ungur și Român.

Marcule, nu te codi,
Marcule, nu mărâi
Ci fii voinicel flăcău
Cum este Indre Laslău —
Indre Lasló, avocat
Și român de-l renegat.
Vin Marcule să-l jucăm
Nu mă fă să te blastăm
Cum blastămă nația
Pe patentatul Indrea.
Cum îl blastămă Români
Să îl latre pîn și câinii.

Vai săraca nația
Cum își bate joc de ea,
Cum o'njură și-o hulește
Și cum o batjocurește,
De ai crede, că-s țigani
Nu nepoți de vechi Romani.

Indre Lasló, burtă verde
 Cerul cum de nu te pierde
 Să scape bieții Români
 De-așa liftă de păgîni!
 Să nu ȕici de mii de ori
 Că-s mișei agitatori!!

Că vineri la Tribunal
 El  u glasu-i  nferral
 Nu s-a rușinat să spună
 De reposata Tribună
 Cumc-a propagat idei
 Demne de oameni mișei,
  nc t un Ungur se puse
 Buchile de i le spuse.
 Să lase Tribuna'n pace
  n morm ntu-i, unde zace
 Că va pierde  l proces,
 C nd idei din cap nu-i ies.

Haida Marcule, hai zău
 Să dăm roată la G rb u
 Căci acolo'n m ndru sat
 Au ținut Românii sfat
 Ce să facă, cum să dreagă
 Șa-ndrepteze lumea'ntreagă
 Și pe nația săracă
 La Ungur sor  s-o facă,
 Ce să facă, cum s-apuice
 S-o facă soră de cruce
 Și cu Ițig și cu Strul
 Și cu Țalig și cu Schul
 Și cu Șmil, cu toți jidanii --
 Pe Românii nosti, s rmanii.

Bine-ar fi, de n-ar fi rau,
 Cinstite Indre Laslau,
 Însă nu tu esti chemat
 Ca să dai la Români sfat
 Cum, și ce fel s-o croiască
 Ca să mi se ferească.
 Dela tine n-o să'nvețe,
 Talere cu două fețe.
 Hop Marcule, hopai zup
 Gura vreu să i-o astup
 Pup za să și-o mai ție
 Și să'nvețe omenie.

Foicică ism  creață,
 Cine-a mai văzut în viață
 Ca acel ce m-a v ndut
 Să se facă-a ne da scut
 Și-n numele Națiunii
 Să să tocmesc  cu Hunii.
 Indre, stai în Făgădău
 Nu te duce la G rbau
 Că-i păți ca la Șomeuta
 Ciomege-i lua cu suta
 Și ciomege și furcoai
 Coastele o să-ți înmoaie
 Și-apoi dacă prost te faci,
 Știi gustu dela G rbaci!

Iar acum să te  ntore
 Marcule, pela Newjorc
 Unde, cu g ndu satanii
 Se împacă și dușmanii
 J c -i, Marcule cu foc,
 F i de bătae de joc!

Cine pe Indre ascultă
 N-ar avea viață multă . . .
 Hai Marcule, hai drăguț
 Pe Români să mi-i sumuț
 Să să-ntoarcă frumușel
 Toți cu dosul cătră el . . .

Frunză verde baraboi
 Hai Marcule înapoi

C-apoi, când va trebui,
 Iară l-om mai potrivi
 Să nu denunțe la răi
 Instituții și flăcăi
 Instituții românești
 De care nici nu gândești
 Hop Marcule, hop așa
 Au revoir, Herr Indrea!

Odă la plecarea lui Szell.

Vânt ai fost, vântul te-a dus,
 Vântul te-a fost și adus,
 În vânt sună al tău glas,
 Vânt după tine-a rămas.

Păn' ai fost mare și tare
 Nu voiși a da creștere
 Celor ce te-admonia
 Și cu graiu blând îți dicea:

— Vântule, nu bate tare,
 Nu urla cu-așa turbare
 Că ce-i vânt ca vântul pierde
 Fără nici o mângăiere!

Acum ceasul ți-a sosit,
 Ceasul cel de pocăit,

Bate și acum vântule,
 Reînvie — sfântule!

Puterile ți-au secăt,
 Nu mai poți urla turbat,
 Cuventu-ți resună-n gol,
 Întră-n sacul lui Eol!

De acolo se nu mai eși
 Se mai faci în lume greși
 Ci închis în veci de veci
 Tu acolo se petreci

Și se cânti:

Vânt am fost, vântul m'a dus,
 Vântul m'a fost și adus,
 În vânt sună al meu glas,
 Vânt după mine a rămas!

Dr. Zeno.

Prorocul Bileam despre întâmplările din luna lui Decembre.

1 Decembre.

Falitul episcop al Aradului, Mangra, acață cinul călugăresc de cuiu, se însoară, și ia Ideadestatmaghiar de nevastă. Măglaș îl cunună!

2 Decembre.

Un celibe din Blaj toarce în șezătoarea din Veza din furca Papei caierul amorului pe fusul căsătoriei civile!

3 Decembre.

Popa din Şamert sërbează iubileul beţiei de a mia-oară în activitatea sa postorală de 25 de ani!

4 Decembre.

Câţiva înteligenţi din Sibiiu se îmbată într'o cârcimă suburbiană pe spesele unor ţerani tun, şi închee prima alianţa a înteligenţei cu opinca în beţie!

5 Decembre.

Së constatează, că Românii n'au să se mai înţeleagă unii cu alţii ca să fie uniţi, pentru-că neuniţii sunt în majoritate!

6 Decembre.

Mufti Paşa gratulează lui Niculaenuvécertaţi de ziua onomastică zicënd: „Dumnezeu së te ţie la mulţi fericiţi ani“, dar cu voce pianissimă, nu cumva Dumnezeu së-l audă!

7 Decembre.

În răspunsul lui Vlaicu la „*Broşura roşie*“ sau în „*Un atentat nereuşiţ*“, se observă la zidul moralităţii publice cărămizi nearse, de cari în planul arhitectului nu se face amintire!

8 Decembre.

Concordia, societate comerţială pe acţiuni în Sibiiu së aliază cu „Consumul“, societate comerţială pe acţiuni din Blaj, şi ca să poată plăti dividende fac un împrumut naţional fără deosebire de confesiune!

9 Decembre.

Dăian, vestitul hoţ de două ţeri, aflând de alianţa Concordii din Sibiiu cu Consumul din Blaj, le fură capitatul, lasă însă acţiile pentru acţionari, ca să se ştearga cu ele la . . . dividende!

10 Decembre.

Concordia din Sibiiu în alianță cu Consumul din Blaj, și prin urmare cu puteri unite, se dechiară bancrot!

11 Decembre.

Oamenii lipsiți de alte idei se bucură de idea de stat maghiar!

12 Decembre.

Popa Simedrea, sosind dela maslul unui bolnav beat acasă, în sănătatea acelu bolnav se mai îmbată odată!

13 Decembre.

Un șovenist din Cluj arată cu date statistice cum Maghiarii din Bihor se îneacă în marea românismului; aceea însă nu observă, că-n Oradea mare tot al doilea maghiar e ovreu!

14 Decembre.

Dacă în această zi onomastică a mucenicului Tirs, care sigur a fost strămoșul Tiszaiștilor, ministrupreședintele Stefan Tisza promite legi și ordinațiuni liberale pentru naționalități, poți fi sigur că-i glumă; ear promisiunile lui, date în alte zile pentru îmbunătățirea sorții naționalităților din Ungaria, nu-s serioase!

15 Decembre.

Se constată, că din tipografia lui Andreiu cel mare sute de evanghelii s'au furat, dar din membrii comisiunei acelei tipografii în 30 de ani, afară de Sfântul Haralampie alt hoț nu s'a aflat, care se fure batăr pe unul!

16 Decembre.

Un baron maghiar putred de bogat escrie un concurs, prin care oferă acelu ovreu din Ungaria, care e în stare

a dovedi că, maghiarizânduși numele cu prețul unei coroane, a devenit cu trup și suflet maghiar adevărat un premiu de 100 mii coroane!

17 Decembre.

La concurs se însinuă 60.000 de indivizi gata a primi premiul, și a rămânea și mai departe ovrei!

18 Decembre.

Istorică peatră de pe Câmpul Libertății delângă Blaj, temându-se de tăierea împrejur, se gatește pentru emigrare către America!

19 Decembre.

Rampola face din averea unui prost tras pe sfoară o fundațiune filantropică!

20 Decembre.

Partidul nostru național politic ține o mare conferință, și-n fața stărei critice, în care națiunea se află, se ridică-n piciorle dinapoi, cade pe spate, și-și turtește nasul!

21 Decembre.

Un preot militar, care în împlinirea grelei sale chie-mări toată ziua doarme, se plânge, că toată noaptea un ochiu nu poate închide hodinit!

22 Decembre.

Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril aștern la consistoriul metropolitan gr. or. o jalbă contra arhiepiscopii din Sibiu pentru-că în ziua onomastice lor din estan la acea arhiepiscopie nu s'a aflat popă, care să le slujască la biserica din Groapă liturghia, și ducându-se la biserica

din Strada lungă, acolo, când au ajuns, popa Simtion zicea deja „Tatăl nostru“, ear în biserica din Țigănia Turnului n'au îndrăznit se între, fiind-că acolo cântăreții vorbiau cu popa o limbă necunoscută în biserecile românești cu rit gr. or.!

23 Decembre.

Medicii din Sibiu prescriu pentru consumarea articolilor de fond din Telegraful Roman „*Praxifur* lui *Sedlitz*“ ca cel mai bun medicament!

24 Decembre.

Ministru-președintele Sturza, gătând cu regularea finanțelor României, își îndreaptă activitatea sa finanțiară asupra regulării deficitelor dela Tribuna Poporului!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

25 Decembre.

Pentru traducerea articolilor religioși din „Răvasul“ în românește se caută un translator!

26 Decembre.

Oare-cine întreabă: Ce e patria română?

27 Decembre.

Echul răspunde: „America!“

28 Decembre.

Cineva vorbește în Blaj cu voce înaltă!

29 Decembre.

Un canonic cu pretenzii la prima episcopie devenindă vacantă îi pune pumnu-n gură, nu cumva peatra de pe Câmpul Libertății să-l audă!

30 Decembre.

Acțiunile Concordii din Sibiiu și ale Consumului din Blaj, din cari băeții de scoală fac bălauri se urcă la burza vântului!

31 Decembre.

Toți cei-ce un întreg an doresc a rîde abonează:
Calicul!

Versuri cu musca pe căciulă.

Cine-și poartă a sa blândețe
În proțap s'o vadă lumea;
Ala nu-i decât un hoț,
Car' vrea să facă negoț!

* * *

Cocoană mult esti măreață,
Dar cin' ți se uită-n față
Și vede atâta creață
Îți găcește a ta viață!

* * *

Crede-me ce-ți spun eu ție:
Din o inimă-ngânfată
Amiciție curată
Nu răsare nici odată!

Urzică Scandalografescu.

Ceea ce „Tisza-tatal“ n'a fost în stare a zdrobi,
„Tisza-fiul“ vrea să edifice!

Iedul a ajuns a fi mai înțelept decât țăpul!

Proverbul: „Ce se naște din pisică tot soareci mănâncă“ se dă de minciună!

Tisza-fiul, actualul ministrupeședinte al Ungarii, ca om de stat afund patrunzător recunoaște în programul seu, că-n Ungaria trăiesc naționalități cu dreptul la existență, și le promite ajutorul seu la dezvoltarea lor etnică.

„Maghiarismul — a zis Tisza-fiul — cu onoarea strămoșilor sei e legat a respecta limba proprie, și individualitatea etnică a naționalităților din Ungaria!“

Tisza-fiul e primul ministrupeședinte în era de aur a dualismului Austro-maghiar, care a ajuns la cunoștința adevărului, că națiunile nu mor, ci numai individul, și asta nimica nu împoartă.

Eu, spre exemplu, și cu mine destui alții, înțeleg necesitatea unei limbi comune, prin care statul poliglot

se înțelege cu supușii sei, dar nu-nțeleg resonul de stat, care mie, și altora, nu-mi dă dreptul d'a me folosi în afacerile mele private de limba, pe care mamămea când m'a născut mi-a pus în gură.

Ministru-președintele actual Stefan Tisza a pătruns a înțelege că, dacă românului îi oprești ași vorbi limba maicei sale el totuși își exprimă simțul inimei prin musică cântând, și fluerând, și tot român remâne. — Naturam non expelis furca!

Chestiunea de naționalitate a pus, și va pune încă lumea în mișcare, se va toci poate cu timpul asemenea altor tot așa de mari chestiuni omenești ale trecutului istoric. Inecasevor poate și preiudițiile naționale în undele civilizațiunii europene, dar și atunci vor exista Români naționaliști, dacă-și vor ști păstra legea, datinele și moravurile strămoșești!

Pe mine unul, programul noului ministru-președinte mă entusiasmează la strigarea: *Să trăiască Stefan Tisza!*

Din localitate.

Clubul cofărițelor național-politice cu musca interesului propriu pe căciulă, în ultima sa ședință din restaurantul „Stadtpark“, a desbătut cu viu interes: „*Eternitatea prostii profesionale la Românii din Austro-Ungaria!*“

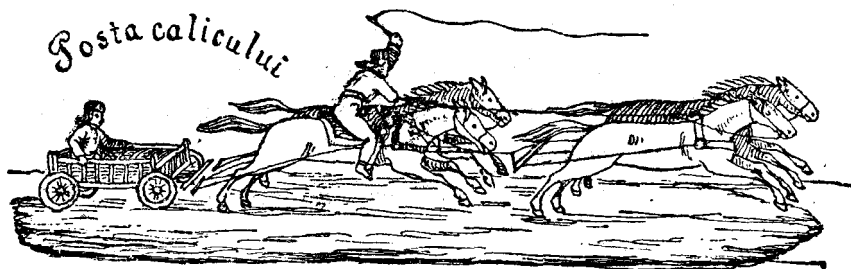
- Cum, tu vi fără mâncare?
— N'a voit să-mi dea fără plată.
— Ei — și nu i-ai spus, că în luna asta nu pot plăti?
— Ba da, dar el mi-a răspuns, că D-ta și-n luna trecută i-ai zis, că nu poți plăti!
— Așa-i, dar eu m'am ținut de cuvânt!
-

Iubirea între surori.

— Tu Chivo — fetele stăpânei mele sunt mereu în ceartă, deloc nu se iubesc una cu alta!

— Ce lipsă au să se iubească, că tot nu se pot mărita una după cealaltă!

Gătră p. t. abonenți.

La reinvierea mea multe am promis, și puține am împlinit.

Am promis între altele că voiu publica:

Prelegeri publice,

Interpelațiuni volante,

Novele,

Schițe și obede din viața scolară,

Toată lumea le știe, dar' nime nu le scrie,

Serum anticosmaticon,

Epitafuri pentru vii și pentru morți etc. și din aceste nimica n'am publicat.

Vina o poartă mulțimea noutăților ivite în decursul anului, de cari silit eram să me ocup cu preferință.

Promisiunea dată fie d'ocamdată privită de: Făgădaș bun bucurie prostului!

În anul ce vine voiu încerca să-mi împlinesc promisiunea dată.

Ca și-n trecut voiu presenta cetitorilor mei o lectură humoristică și satirică originală, scutită de învechire, și totdeauna producătoare de ris și haz.

Correspondințe și informațiuni spre prelucrare în formă humoristică și satirică primesc numai dela abonenți.

Correspondenții garantează adevărul faptelor comunicate.

Informațiunile anonime le arunc în foc.

Epistole nefrancate nu primesc.

Abonamentul meu e permanent deschis.

Condițiunile abonamentului oricine le poate ceti ti-părite pe fruntea mea.

Numeri de probă primesc numai cei - ce trimit 50 fileri.

Abonamentul se plătește anticipativ.

Cei - ce nu - s feciori d'ai lui bani gata me pot primi prelângă promisiunea, că vor plăti abonamentul ori-când până-n 1 Decembre.

Pe vechii abonenți, cari nu doresc a se număra și-n anul 1904 între abonenții mei îi rog a refuza primirea numărul prim din acel an.

Cu prima Faur încheiu mărimea ediții foii pe anul 1904, și celor ce după acest termin abonează, nu le garantez că vor primi toți numerii anului.

Abonamentele se adresează la Sibiiu (Nagyszeben) către :

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Administrația Calicului.